

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

10 בינואר 2010

ת"ק 09-2130 אלון נ' אהרון

1

בפני כבוד השופט גדעון ברק

ידידיה אלון – ת.ז. 004280699

התובע

נגד

צביקה אהרון – ת.ז. 058859901

הנתבע

2

3

פסק דין

4

5

1. התובע והנתבע היו בעבר בעלים של אתר אינטרנט וביום 3.5.2007 נערך ביניהם "הסכם העברת אתר ביגשופ חברת השיא שיווק ישיר בע"מ" בו נקבעו תנאי העברת האתר (להלן: "ההסכם הנ"ל").

בשלב מסוים ולאחר שנכרת ההסכם, נגרם לתובע נזק ממזני והיות והתובע סבור, שהנתבע הפר הפרה יסודית של ההסכם, הגיש הוא תביעה זו לחייב את הנתבע לשלם לו את סכום הנזק בסך של 23,547 ₪ - הכל לאור הנימוקים והטענות שהעלה התובע נגד הנתבע וכמפורט להלן:

א. לאחר כריתת ההסכם, נאלץ התובע להתפשר עם שני צדי ג': עם האחד, שהוא עו"ד יוסי משולם (להלן: "עו"ד משולם") לאחר שזה הגיש נגדו תביעה כספית ועם השני, שהיא חברת מראות אימג' בע"מ (להלן: "אימג'") לאחר ששלחה לתובע מכתב התראה. לטענת התובע, דרישות שני צדי ג' הנ"ל התייחסו לתקופה בה היו הוא והנתבע הבעלים המשותפים של האתר.

ב) בשנת 2004 רכש הנתבע אתר בשם "ביגשופ" ובאפריל חברו התובע והנתבע לניהול האתר והיו הבעלים של האתר בחלקים שווים. בחודש מאי 2007 בחר הנתבע לפרוש מבעלותו באתר ובעקבות כך נערך ביניהם ההסכם הנ"ל.

ג) במסגרת הפעלת האתר, בזמן השותפות, העתיק הנתבע תקנון מאתר אולביז, שנכתב ונערך על ידי עו"ד משולם ושומר אותו על גבי האתר. הבאת

27

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

10 בינואר 2010

ת"ק 2130-09 אלון נ' אהרון

תקנות זה על ידי הנתבע, חשפה את הצדדים לתביעה על זכויות יוצרים
וביום 6.2.08 הגיש עו"ד מועלם תביעה נגד התובע ע"ס 60,000 ₪.
בעקבות הגשת התביעה, נאלץ התובע להיעזר בייצוג עו"ד ועבור ייצוג זה
שילם לעו"ד המייצג סך של 18,480 ₪ (כולל מע"מ).
בסופו של יום ועל מנת לחסוך נזק כבד, נאלץ התובע להסכים לפסק דין של
פשרה בו חוייב התובע לשלם לעו"ד משולם סך של 10,136 ₪.

(ד) בהמשך וביום 4.8.09 שלחה אימג' מכתב התראה לתובע לשלם לה 100,000
₪ פיצוי עבור הפרת זכות יוצרים בכך, שבמסגרת האתר נעשה שימוש
בלתי מורשה בצילום מתוך מאגר הצילומים של אימג'.
לטענת התובע, הוכנסה תמונה זו לאתר בטרם נפרדו הצדדים ובטרם
נחתם ההסכם הנ"ל וגם במקרה זה נאלץ התובע להגיע לפשרה על מנת
להימנע מהסתכנות כספית גדולה יותר ושילם סך של 2,500 ₪ בתוספת
מע"מ.

ב. בהתאם להוראות ההסכם הנ"ל, פנה התובע אל הנתבע לקבל ממנו שיפוי בגובה
מחצית הסכומים ששילם לעו"ד משולם ולאיימג', אך הנתבע סירב להיענות
לדרישות התובע.
נזקו הכללי של התובע מסתכם לסך של 40,384 ₪, הכולל בחובו: הסכום ששילם
לעו"ד משולם לפי פסק הדין של הפשרה בסך של 10,136 ₪, הסכום שהוא שילם
לאיימג' בסך של 2,940 ₪, שכ"ט עו"ד אשר ייצג אותו בתביעה עם עו"ד משולם בסך
של 18,480 ₪, הפסד ימי עבודה בסך של 6,648 ₪, הוצאות, ריבית והצמדה בסך
של 2,180 ₪.
לאור גובה הנזק הנ"ל, סבור התובע שעל הנתבע להשיב לו את מחצית ההוצאות
הנ"ל בסך של 20,192 ₪ בתוספת הוצאות עבור הגשת תביעה זו בסך של 3,355 ₪
וכך הגיע סכום התביעה הכולל בסך של 23,547 ₪.

2. הנתבע מבקש, בכתב הגנתו, לדחות את תביעת התובע – לאור הנימוקים הבאים:

א. התובע הוא מפר זכויות יוצרים סידרתי והנתבע מכחיש חובה כלשהי כלפי התובע
בגין הפרת היוצרים שהתובע הפר.
התובע המשיך להפעיל את האתר במשך חודשים רבים לאחר פירוק השותפות
ומאז נערך ההסכם, אין לו לנתבע שליטה וידעה מה עושה התובע באתר.
הפרת זכות היוצרים עליה נתבע התובע – בוצעה כשנה מאז פירוק השותפות.

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

10 בינואר 2010

ת"ק 09-2130 אלון נ' אהרון

1
2 ב. הנתבע אינו אחראי לכך, שהנתבע לא הגיע לפשרה עם התובעים את זכות היוצרים
3 בטרם הוגשה התביעה על ידי עו"ד משולם ולכן כל הוצאות שהוציא התובע בגין
4 כך- הוא בלבד אחראי להן.

5 הנתבע לא אחראי לתשלומים שהנתבע החליט על דעת עצמו לשלם ובעקבות כך,
6 אין הוא זכאי לבקש מהנתבע להשיב לו 50% מסכומים אלה או כל חלק מהם.

7
8 ג. מהתכתובות ושיחות הטלפון בין הצדדים, היה הנתבע מודע לניסיונו של התובע
9 לגלגל את אחריותו לפתחו, אך הנתבע לא ידע שהנתבע גם יטען כך בבית המשפט.
10 זאת ועוד, לטענת הנתבע, החל מיום פירוק השותפות נושא התובע באחריות מלאה
11 לכל התכנים והמידע באתר והיות שהוא שלט על האתר, היה על התובע לבצע בדיקה
12 של כל התכנים והמידע באתר – לרבות זכויות היוצרים בהם.

13
14 3. לאחר שבחנתי היטב את טענות הצדדים, לאחר שבחנתי את המסמכים שצורפו לכתבי
15 הטענות ולאחר ששקלתי את מכלול העובדות, כפי שעלו בתיק זה, הגעתי למסקנה, שדין
16 התביעה להידחות- זאת מן הנימוקים הבאים:

17
18 א. התובע סומך תביעה זו על האמור בסעיפים 6.3 ו- 6.4 להסכם הנ"ל וטוען,
19 שסעיפים אלה מכסים בדיוק את המקרה שעומד לפנינו.

20 סעיף 6.3 להסכם קובע: "צביקה וידידיה יהיו אחראים לכל חוב ו/או התחייבות
21 כספית ו/או הוצאה שקשורה בחברה ואשר מקורה טרם חתימת הסכם זה וכן כל
22 תביעה ו/או דרישה כספית אשר תוגש כנגד מי מן הצדדים אשר מקורה בתקופה
23 אשר קדמה להסכם זה ולאחר אפריל 2005".

24 סעיף 6.4. להסכם קובע: "כל צד מתחייב בזאת לשפות את הצד השני מיד עם
25 דרישה בגין כל תשלום ו/או נזק ו/או קביעה ו/או דרישה כספית אשר מכל סיבה
26 שהיא יחויב בו צד להסכם ו/או ישא בו וזאת כאשר הצד השני אחראי לאותו חוב
27 על פי הסכם זה".

28 עם כל הכבוד לתובע, משני הסעיפים הנ"ל לא עולה מחויבותו של הנתבע במקרה
29 כפי שעולה מעובדות תיק זה.

30 סעיף 6.3 מטיל אחריות על כל צד לכל חוב ו/או התחייבות כספית ו/או הוצאה
31 שקשורה בחברה ואשר מקורה טרם חתימת הסכם זה וברור שהסכום אותו תובע
32 התובע בתביעה זו איננו נובע מחוב או הוצאה שקשורה בחברה, אלא מנושא אחר.

33 אחריות נוספת המוטלת על כל אחד מהצדדים על פי סעיף 6.3 להסכם הנ"ל קשורה
34 לכל תביעה ו/או דרישה כספית אשר תוגש כנגד מי מהצדדים אשר מקורה בתקופה

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

10 בינואר 2010

ת"ק 2130-09 אלון נ' אהרון

אשר קדמה להסכם זה ולאחר אפריל 2005, אך גם כאן אין מוטלת אחריות על
הנתבע משום שלא הוכח שהאירוע עליו נתבע התובע קדמה לחתימת ההסכם הנ"ל.
סעיף 6.4 להסכם הקובע שיפוי הוא בגין אחריותו של הצד השני לאותו חוב על פי
הסכם זה וכבר מצינו כי האירוע נשוא התביעה והדרישה שהופנו אל התובע – אינן
נובעות מהתקופה בה הייתה קיימת השותפות בין הצדדים.

ב. אין חולק בין הצדדים, שמשנת 2004 ועד שנת 2006 ניהל הנתבע את האתר "בישופ"
ואין חולק כי בשנת 2006 הצטרף התובע כשותף באתר והועברו לבעלות התובע
50% מהאחזקות באתר.

אין גם חולק, שביום 3.5.07 פירקו הצדדים את השותפות ביניהם ולשם כך ערכו
את ההסכם הנ"ל. בהתאם להסכם זה, מכר הנתבע לתובע את כל הזכויות באתר
והחל מיום עריכת ההסכם הנ"ל, הייתה בידי התובע הבעלות והשליטה באתר.
התביעה שהוגשה על ידי עו"ד משולם וההתראה שנשלחה לתובע – שני אירועים
אלה אירעו לאחר כשנה מעת פירוק השותפות.

ג. עו"ד משולם פתח בהליכים אך ורק נגד התובע והתובע פרש באותה תביעה את קו
הגנתו.

התובע החליט על דעת עצמו להמשיך בהליך ולצורך כך אף להיות מיוצג על ידי
עו"ד – כל זאת עשה מבלי להיוועץ עם הנתבע ומבלי לשתף אותו באותו הליך וכך
גם לאחר שנשלחה לתובע ההתראה, החליט על דעת עצמו כיצד לסיים את ההליך
לאחר קבלת ההתראה.

זמן רב לאחר הגשת התביעה החליט התובע, בסופו של יום, שלא להגיע עד סוף
המשפט, אלא החליט – שוב על דעת עצמו או בעצת עורך דינו- להגיע לפשרה ובכך
למעשה סבר, קיבל והשלים עם אחריותו לשלם את הסכום שהוסכם באותה פשרה
וכך גם הסכים להגיע לפשרה לאחר קבלת ההתראה.

עם כל הכבוד לתובע, הוא לא היה רשאי להגיע לפשרה ולהסכים לשלם סכומים
ולהעמיד את הנתבע בפני עובדה – כאשר לנתבע עצמו לא הייתה כל הזדמנות
להגנה מפני אותן עילות שיוחסו לתובע.
כך בעניינו של עו"ד משולם וכך גם בעניין אימג'.

ד. (א) אני מקבל את טענת הנתבע, שאם היה סבור התובע, שיש לו לנתבע
מעורבות ואחריות למה שהיה מיוחס לתובע באותה תביעה או באותה
התראה ובמיוחד לאחר שהתובע החליט להיות מיוצג על ידי עו"ד, מפליא

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

10 בינואר 2010

ת"ק 2130-09 אלון נ' אהרון

הדבר כיצד לא קיבל ייעוץ משפטי מהן האפשרויות לנקיטת הליכים משפטיים, אשר יכלו ל"ערב" את הנתבע בצורה זו או אחרת בהליכים שהוגשו רק נגד התובע.
על חלק מאותם הליכים הצביע הנתבע בכתב ההגנה ואין להוציא מכלל אפשרות שהיו קיימים הליכים נוספים והתובע נמנע מלמצות הליכים אלה ולא נקט באף הליך שיש בו "לקשור" אחריותו של הנתבע באותן עובדות שיוחסו לתובע.

(ב) שתי אפשרויות עיקריות, לפחות, עמדו לו לתובע לערב גם את הנתבע בהליכים ועל ידי כך היה מביא לסיום ההליך בין הצדדים הרלוונטיים לאותה תביעה ובאופן כזה, גם היה ניתן לנתבע יומו בבית המשפט וכך יכול היה בית המשפט לברר את השאלות שהן באמת שנויות במחלוקת בין כל הצדדים ובמיוחד לגבי האחריות בהפרת זכות היוצרים עליה נתבע התובע: האחת, התובע יכול היה לבדוק אפשרות לצרף את הנתבע דכאן כנתבע דשם והשנייה, הייתה לו לתובע האפשרות לבקש לשלוח לנתבע הודעה לצד ג'.

הליך מתן הודעה לצד ג' מעוגן בתק' 216 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 לפיה: בתובענה שנפתחה במסירת כתב תביעה והוגש בה כתב הגנה, רשאי נתבע ליתן לכל אדם, לרבות אדם שהוא בעל דין בתובענה, הודעה לצד שלישי באותם מקרים המנויים בתקנה הנ"ל ואחד מהם הוא: "כשהנתבע טוען נגד הצד השלישי שהוא זכאי להשתתפות או לשיפוי ממנו בשל כל סעד שייפסק נגדו בתובענה".

הודעה לצד שלישי, היא תביעה של הנתבע כנגד צד שלישי ובתביעה זו מבקש הנתבע להעביר אל הצד השלישי את האחריות בגין התביעה שהגיש תובע נגד נתבע.

במקרה כזה, גם הייתה לנתבע דכאן, שהיה הופך שם לצד ג' לטעון את טענותיו, לברר את טענותיו כנגד טענותיו של התובע – אך התובע לא עשה כן אלא החליט להעמיד את הנתבע בפני עובדה, קרי התובע יגיע לפשרה ולאחר מכן יחייב את הנתבע בהשבת מחצית מהסכום שהוא הסכים לשלם.

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

10 בינואר 2010

ת"ק 09-2130 אלון נ' אהרון

4. לאור הנימוקים שפורטו בהרחבה בפסק דין זה, אני מחליט לדחות את תביעת התובע ואני מחייב את התובע לשלם לנתבע הוצאות משפט בסך של 500 ₪ בצירוף ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

הצדדים הסכימו בסופו של יום להתדיין בבית משפט זה ובעצם הנתבע חזר בו מטענת חוסר סמכות מקומית ולכן אני מחליט למחוק את הבקשה לסילוק על הסף שהוגשה בבשא 1147/09.

ניתן היום 10.1.10 (כד' בטבת התש"ע) בהיעדר הצדדים והמזכירות תעביר העתק פסה"ד לכ"א מהצדדים.

גדעון ברק, שופט